

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 12. Contra inuocationem Sanctorum quàm infirma argumenta
afferantur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

gratis ergo eum vocat: nec dixerunt, Elias non potest eum liberare; sed, *videamus, an veniat Elias, & liberet eum.* Crediderunt ergo, eum, si vellet, posse; an autem liberaturus esset, dubij fuerunt. Inuocemus igitur & nos quotidie Sanctos in cælo existentes, dicamusq; *S. Maria, ora pro nobis: S. Michael, ora pro nobis: S. Ioannes Baptista, ora pro nobis: S. Petre, ora pro nobis: omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercedite pro nobis &c.* Ita honoramus, quos inuocamus, tamquã potentes succurrere.

§. XII.

Contra inuocationem Sanctorum quàm infirma argumenta afferantur?

Neque sanè hic honor Sanctis exhibitus, est Deo iniuriosus. Si enim S. Paulus Deo non intulit iniuriam, quando Sanctis in terra scripsit: *orationi instantes, orantes simul & pro nobis;* cur iniuriam inferat is, qui Sanctis in cælo existentibus dicit: *orate pro nobis?* At Deus vult solus adorari? quid tum? an inde conficitur; Ergo non licet inuocare Sanctos in cælo? Si hoc rectè colligitur, rectè etiam colligetur: Ergo non licet inuocare Sanctos in terra. Atqui hos licet cum Paulo, ergo & illos licet inuocare. Neq; re-
ctius

Coloss.
4. 2.

Etiam argumentantur, qui sic argumentantur: Solus Christus est Mediator; Ergo non licet inuocare Sanctos in cælo: quàm qui sic inferunt: Solus Christus est Mediator; Ergo non licet inuocare Sanctos in terra. Quicumque ergo hoc telum esse infirmum, dicunt, ne Paulum videantur velle sauciare; fateantur etiam prius esse infirmum, quia ex eodem modulo prodit. Pari pacto, si signum est, nos diffidere Deo & Christo, quando confugimus ad Sanctos in cælo triumphantes, erit etiam signum diffidentiae in Paulo, & in alijs, quando inuocant Sanctos in terra militantes, & dicunt: *Fratres 2. Thesal. orate pro nobis.* Neq; putare debet quisquam ^{3. 1.} Sanctos frustra inuocari atque sine fructu, quasi illi, qui in cælo sunt, non audiant preces nostras, neque sciant, quid hîc apud nos geratur. Si enim Sancti adhuc in hac vita possunt, Deo reuelante, cognoscere arcana aliorum consilia & molitiones, quæ admodum Samuel cognouit omnia, quæ erant in corde Saulis; & Elisæus sciuit omnia, quæ à famulo absente erant perpetrata, itemq; omnia secreta consilia regis Syriæ; ac Daniel occultum somnium Nabuchodonosoris atq; interpretationem illius:

Petrus

1. Reg. 9. Petrus quoque occultam fraudem Ananiae
 19. & Saphiræ; & quicumque Spiritu Prophe-
 4. Reg. 5, tico abscondita & futura prædixerant; cur
 26. non in cælo, immò & in Limbo SS.PP. pos-
 4. Reg. 6. set idem Deus beatis animabus similia reue-
 9. lare? Hoc tamen discrimen esse facile crea-
 Dan. 2, do, quòd beati plus videant, eaq; maxi-
 26. mè, quæ ad illos pertinent, aut quæ desi-
 Act. 5, 1. derant scire & videre; quàm Patres, qui o-
 lim adhuc in Limbo, & umbra mortis exti-
 terunt; multoq; minùs sciunt illi, qui in in-
 ferno etiam hac ignorantia cruciantur. At-
 que de his intelliguntur illa, quæ malè intel-
 ligunt, qui Sanctos habere patronos nolunt:
 Eccles. vt cùm dicitur: *Viuentes sciunt, se esse moritu-
 9. 5. ros: mortui verò nihil nouerunt amplius: item:
 Job. 14. 21. siue nobiles fuerint filij eius, siue ignobiles, non
 intelliget, de nostris scilicet rebus, quæ apud
 nos aguntur; &, nisi illis reueletur: nam
 utique animæ damnatorum sciunt; se esse
 damnatas; & animæ beatorum sciunt, se
 esse beatas; animæ autem in Limbo PP. ex-
 istentes, sciuerunt Messiam venturum; &
 anima Abrahami insuper sciuit, quid di-
 ues in inferno peteret; quin & ipsa damna-
 ta diuitis epulonis anima sciuit adhuc se ha-
 bere in viuis quinq; fratres, pro quibus ora-
 uit.*

uit. Quod autem dicitur: *Abraham nesciuit nos, & Israel ignorauit nos*, intelligitur de Abrahamo, tempore veteris testamenti, adhuc existente in Limbo PP. vbi sine peculiari reuelatione vtique nihil scire potuit eorum, quæ in terris gererentur; alia ratio est nunc, tempore noui testamenti, de eodem iam inter beatos in cælo degente, & de alijs Sanctis, qui in beatifica visione, & Deo, omnia vident, quæ desiderant videre. Itaque sine formidine eos possumus inuocare, facile intelligunt, etsi à nobis procul distent, quæ ad eos vel loquendo, vel cogitando mittimus. Sic eos, & in illis Deum honoramus: est enim, vt S. Thomas docet, inuocare nihil aliud, quàm aliquem in se vocare, per affectum, & deuotum cultum: quod vt fieret, voluit Deus, qui voluit Sanctis etiam huac honorem tribuere, vt fineret eos secundarios apud se esse aduocatos; non quasi Christus non sufficeret, sed quòd Christo ipsi quoque honorificum esset, si ad eum, eiusq; Patrem tales legatos mitteremus, quibus ipse vim impetrandi & meruisset, & honoris causa contulisset.

Isa. 63. 16.

S. Thom.
in ep. ad
Rom. cap.
10. lect. 2.

§. XIII.

Omnes honorandos esse.

N

13. D.